

Daniel Ansuátegui Ramo, dirigent del PP-Castelló i ponent de la Comissió d'Influències

Una biografia d'interessos

Dos personatges han complert un paper clau en el naixement i extermini de la Comissió contra el Tràfic d'Influències: el socialista Felipe Guardiola i el popular Daniel Ansuátegui. EL TEMPS ja va parlar del primer. Publiquem ara la biografia d'interessos d'Ansuátegui.

El PP i el PSOE van impedir a València que la Comissió d'Investigació del Tràfic d'Influències i les Informacions Privilegiades arribara a cap conclusió, i restà definitivament inutilitzada a la reunió del passat dijous 15 de novembre. Amb una tremenda contestació generalitzada dels representats del Centre Democràtic i Social, Unió Valenciana, Esquerra Unida i l'Unitat del Poble Valencià.

Creada pel CDS i el PSOE al mes de març, amb ben poques expectatives d'eficàcia, un pacte entre el portaveu socialista, **Josep Asensi Sabater**, i el seu homòleg conservador, **Daniel Ansuátegui Ramo**, va convertir-la en una autèntica burla. Les Corts, i particularment el seu president, **Antoni García Miralles**, en van congelar políticament i tècnica-ment tota l'activitat.

Dues persones han estat clau en la paràlisi política i la mort de la comissió: l'advocat socialista i assessor empresarial, **Felipe Guardiola**, president d'aquesta comissió, i el popular Daniel Ansuátegui, un altre important influent caçador de negocis. Les dues persones menys indicades per a dirigir-la.

Secretari del Grup Popular a les Corts valencianes i component de la CI, Daniel Ansuátegui és, tanmateix, membre de les comissions d'Obres Públiques i de Reglament, Governació i Administració Local del Parlament valencià. Al març de 1988, i quan l'ex-franquista **José Miguel Ortí Bordás** va ser elegit senador del PP-Castelló, va presentar la dimissió a l'executiva regional dels populars.

DEL BANC A LA IMMOBILIÀRIA

Casat amb Júlia Persiva Betoret, la vida de l'actual secretari provincial del PP-Castelló ha anat profundament lligada a la constructora DAF, SL, de Torreblanca, i al seu soci i cunyat **José Doménech Betoret**.

Felipe Guardiola, la seua influència supera Ansuátegui.

Als anys 60, a Torreblanca, petit municipi de la Plana Alta, la fabricació de mobles va créixer, i el *boom* turístic va omplir els voltants del poble i, destacadament, el vell barri pescador de Torrenostra. Allí va començar la carrera econòmica de qui, en poc de temps, deixaria de ser empleat del Banco de Vizcaya, on va ingressar als 17 anys, i posteriorment funcionari de l'Hotel Los Prados. Tot gràcies a una constructora.

El 16 de gener de 1973, quan era màxim edil de Torreblanca José Doménech Betoret, secretari local del Movimiento, es va constituir Construcciones DAF, SL, domiciliada a Torreblanca, al carrer de Sant Antoni, 216, amb dos socis més: Daniel Ansuátegui Ramo, i **Francisco Fabregat Persiva**. Doménech era alcalde i soci majoritari, amb Fabregat, de

l'especuladora companyia, i alhora administrador, mentre Ansuátegui participava en la constructora suscrivint la cinquena part del capital social. El negoci funcionava de meravella, i el 15 de gener de 1976 aquest capital passava a ser, en aquella època, de tres milions de pessetes, un milió dels quals pertanyia al posterior diputat aliancista Daniel Ansuátegui.

El 3 d'octubre de 1974, any i mig després de la creació mercantil de DAF, SL, l'alcaldia aprovava el Projecte de Reparcel·lació del Pla d'Extensió de Torreblanca, un fabulós pastís immobiliari vora mar que tenia com a destinari principal dels terrenys DAF, SL, la major propietària de solars. No importava la manifesta incompatibilitat de càrrecs.

El 5 de desembre de 1977, la Comissió

Provincial d'Urbanisme de Castelló sancionava favorablement el dit pla, i Doménech Betoret, soci de DAF i al mateix temps alcalde, obtenia del consistori la concessió d'un grapat de llicències d'obra per la constructora d'ell i de Daniel Ansuátegui, a pesar que la llei és absolutament estricta i ordena la suspensió de totes les llicències fins que l'aprovació siga definitiva. DAF, SL, va autoconcedir-se fraudulentament permisos per a 118 vivendes, 94 de les quals abans de l'autorització d'Urbanisme.

Amb el seu cunyat, es va dedicar a pa-

recció— per dedicar-se en cos i ànima a la constructora. L'alcalde i cunyat va preparar un pla parcial per edificar només on DAF posseïa terrenys. Un espigó per crear platja artificial davant de la rica propietat de DAF va ser pagat amb deu milions de l'erari públic, i amb unes contribucions especials del veïnat es va pagar el clavegeram i les infraestructures bàsiques per revalorar la zona.

La denúncia sobre aquests fets va ser presentada el 23 de gener d'enguany per l'alcalde de Santa Magdalena de Pulpis, el jornalera socialista **Lluís Sospedra**

cipis turístics de la costa septentrional del país.

No obstant això, **Joan Agut Obiol**, veí de Torreblanca, va impugnar el projecte de reparcel·lació litoral aprovat per José Doménech, i una sentència del Tribunal Suprem del 18 de juliol de 1986 va anul·lar i deixar sense efecte aquest programa immobiliari. La decisió jurídica va ocasionar grans pèrdues a la DAF.

INTERESSOS DE DIPUTAT

Curiosament, la DAF es va constituir

L'interessat Daniel Ansuátegui ha estat ponent popular en la comissió contra les influències.

ralitzar obres de la competència, i es va adjudicar la construcció en exclusiva, mitjançant plans parcials a les úniques zones lliures. Prop de vint petits constructors van veure que el mercat es monopolitzava en les úniques mans de la DAF, SL, que va comprar un fum de solars, posteriorment presentats pels plans parcials del consistori.

El negoci més destacat va ser l'adquisició d'importants terrenys, amb destinació turística al voltant de Torrenostra i a la primera línia de la platja, propietat de la família **Barrachina Simó**. Tretze dies després que el ple municipal donara llum verd al pla. Els primers, de baixa qualitat, destinats a una gran avinguda que desembocaria als solars més valuosos de la DAF, els del litoral.

Aleshores, Ansuátegui va abandonar el banc —no sense problemes amb la di-

Tortajada, qui governa aquest petit poble de 800 habitants situat a la Plana, amb un grup de quatre regidors del PSOE i tres opositors del PP. Sospedra va comparèixer davant del fiscal en cap de l'Audiència Provincial de Castelló, i hi va exposar aquesta sèrie d'irregularitats, "basades en l'article 259 de la Llei d'Enjudiciament Criminal", que implicaven Daniel Ansuátegui Ramo, José Doménech Betoret i Francisco Fabregat Persiva, i apuntava a presumptes delictes de prevaricació i falsedat en document públic. Però el fiscal va considerar prescrits els fets en la resolució definitiva.

Al gener de 1984, l'Audiència Provincial de Castelló també havia denegat el processament de Doménech Betoret per presumpte delictes de malversació de fons públics en un dels principals muni-

el 1980 com Alianza Popular. Era necessari un partit per a un gran negoci immobiliari al litoral de Torreblanca. José Doménech, últim alcalde del règim franquista i de la DAF, n'ocupava la presidència local; Daniel Ansuátegui, el cunyat, la secretaria general; i la tresoreria quedava en mans de Francisco Fabregat.

L'Ajuntament de Torreblanca, prop de 5.000 habitants a la Plana Alta, presidit per l'independent **Bertomeu Chaler Zaragoza**, va declarar persona *non grata* l'investigador de la Comissió d'Influències, Daniel Ansuátegui. El 31 de gener de 1984, el seu grup, majoritari al consistori, tramitava aquesta resolució. Ansuátegui s'havia oposat aferrissadament a l'extracció de turba en un prat pantanós de la localitat. Entre altres arguments, el ple exposava: "Avui el Sr. An-

Torreblanca, un poble per a la DAF de José Doménech i Daniel Ansuátegui.

suátegui pretén aparèixer com a defensor de la zona humida del Prat i del seu paisatge, quan encara són recents les construccions de quatre moles d'apartaments per la seua pròpia empresa, DAF, SL, en aquests mateixos terrenys de zona humida".

I no s'equivocaven. Daniel Ansuátegui, diputat a les Corts valencianes des de la primera legislatura, 1983, i membre de les seues comissions de Reglament i d'Obres Públiques, va ser soci i gerent de DAF, SL, fins al 28 de gener de 1987, amb 200 accions, les mateixes que conservava José Doménech. Per dues escriptures davant notari de Torreblanca, va revocar la gerència i va vendre la seua participació, més la de l'ex-alcalde, a Francisco Fabregat Persiva en aquella data.

A Torreblanca, el feu d'Ansuátegui, els conservadors han caigut picat. El 1983, Alianza Popular va obtenir només dos regidors a la corporació torreblanquina, mentre l'Agrupación Independiente, encapçalada per Bertomeu Chaler Zaragoza, ex-UCD i alcalde des del 1979, va guanyar per àmplia majoria. Doménech Betoret, que va dur el ceptre franquista des de 1973 fins a l'esclafit de les llibertats, va ser un dels dos aliancistes elegits a les urnes. Actualment, només n'hi ha un, entre sis regidors independents i quatre del PSOE: Francisco Fabregat Persiva, que encara es dedica a la construcció i, almenys fins a 1987, era soci majoritari de la DAF i vàlid d'Ansuátegui. L'ex-alcalde Doménech també se-

gueix encara com a professional de l'especulació immobiliària.

TRIO D'ASOS

Entre el conjunt de temes generals, Ansuátegui va ser ponent popular a la CI sobre el conflicte que la COPUT i el municipi de Torreblanca mantenen arran de les normes subsidiàries del PGOU local. Qüestió que ell, el PP i el PSOE van retirar. L'amistat i el paisanatge castellanenc entre el socialista Felipe Guardiola i els populars Ansuátegui i **Carles Fabra**, president provincial del PP, traspasa les diferències de partit. Almenys, a la Comissió contra les Influències.

El diputat autonòmic Ansuátegui conserva una càlida relació amb el diputat autonòmic socialista **León Bravo**, i amb el regidor socialista de Torreblanca **José Carceller Salvador**. Carceller, agricultor, ha estat laboralment lligat a l'ex-alcalde Doménech, qui ha defensat molt sovint. El PSOE de Torreblanca, per a molts veïns, rep el malnom d'AP-2.

Per la seua banda, Guardiola ha recuperat una magnífica relació amb el president provincial del PP-Castelló, **Carles Fabra**, després d'una història agitada.

Després de la jubilació de l'antic secretari de la Cambra de Comerç de Castelló, Manuel Segarra, dos polítics aspiraren a la substitució. Un, Felipe Guardiola, qui va comptar amb el suport d'un important familiar, aleshores delegat del ministeri de Comerç. Aquest és cosí-

germà de la seua dona **María del Mar Linde**, germana de l'ex-assessor del president Lerma i avui gerent de l'Ens Ràdio Televisió Valenciana, **Enrique Linde**. L'altre candidat, Carles Fabra, avalat pel coronel **José Pérez de Sevilla y Pérez de Ayala**, en aquell moment governador civil franquista de Castelló i cap de la Casa Militar de Sa Excel·lència Francisco Franco. Guardiola va retirar la candidatura, i Fabra és des d'aquell moment secretari de la Cambra castellanenca, per concurs.

L'amistat econòmica i política de Fabra i Ansuátegui, abans deteriorada per diferències familiars al PP, es troba ara en bon punt, després d'un pacte de cavallers. Fabra, *bon vivant* com Guardiola, etern estudiant de dret i bon jugador de cartes, ha estat el gran guanyador del combat intestí del PP nord-valencià.

Daniel Ansuátegui encara continua, segons fonts empresarials de Castelló, enllaçat al món immobiliari. Avui, a més de dedicar-se a operar en el món de la publicitat, és delegat a la capital de la Plana de la poderosa empresa Iberagentes, societat instrumental de canvi i borsa, constituïda el 7 de novembre de 1983, i dedicada també a la mediació mercantil i a la gestió i administració de patrimonis mobiliaris. Un dels altres tres membres que conformen el grup popular a la Comissió d'Investigació d'Influències (CI), **José Rafael García-Fuster i González-Alegre**, advocat, és el delegat al País Valencià d'aquesta agència de borsa.

Ismael L. Belda